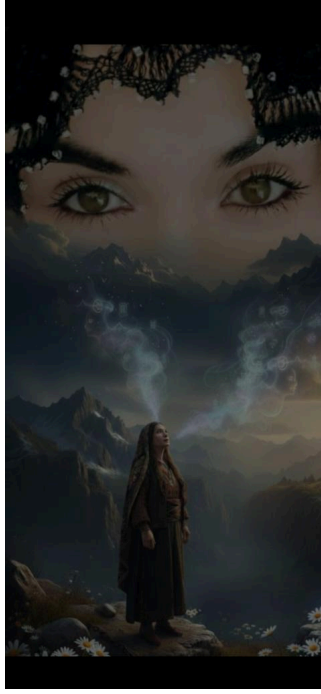

Fısıltına Yankı

– Vaveyla · 23 Ocak 2026

Üzme beni olur mu?
Çünkü birileri beni üzünce
Ben sana söylüyorum..
Sen üzersen;
Ben kime ne söyleyeyim...

Gidene yol, kalana ömür biçilmezmiş
Aklın kalbe kurduğu tuzak,
en eski yaramız.
Sen sızını vurdun ya dağların şah damarına,
Benim sızım;
senin sustuğun o derin uçurumda.

Kendi sesinden sağırlaşmışsa duyguların,
Egon değil, belki de korkundur seni uzak kılan.
Uçmak isteyene kanat olunmaz, rüzgar olunur
Ama gökyüzü her zaman yuvan sayılmaz.
Halkımın sancısı gibi, inkarın da bende saklı,

Kimliksiz bir sevdanın, kimlikli sürgünleriyiz biz.
Dêrsim'in dumanı,
Amed'in vakarı var üzerimizde,
Eskidir miladımız, evet;
ama bayat değildir sevdamız.

Doğayı seven,
ölümü de bilir doğumu da
Süreklilik istiyorsan,
geceye de razı olacaksın.
Sen gitmeyi aklına koymuş bir mevsim gibisin,
Medcezirli sevdalar ovaya yakışır ey yâr,
Bizim payımıza düşen;
sarsılmaz, yıkılmaz bir dağ duruşu!

Yargılaman ağır, suçlaman ise bir o kadar sessiz,
Gördüğün yerdesin,
ama bakmadığın yerdeyim ben.
Bir elin güneşteyse,
diğerini kar tutmuştur bilirim,
Üşümek, bu coğrafyada aşka dahil bir gelenektir.
Prangalar sokağından geçtik,
surlarda soluklandık,
Yüreğimiz meze olmadı hiçbir ucuz sofraya.

Şiir sarhoşluğu, en ayık halidir insanın,
Sevmek güzeldir, sevmek ise bir emanet.
Papatyaları koparmadan,
köküne su vererek sevmeli,
Asil bir sevdanın tezgâhı,
göğüs kafesimizin içidir.
Dinlendir şimdi o yorgun yüreğini,
Fısıltın yankı buldu,
tam yanı başında...